

VERZOEK OM BIJZONDERE BIJSTAND

Geacht college,

Ondergetekende,

Naam: _____

Adres: _____

BSN: _____

Tel.: _____

Email: _____

Verzoekt de gemeente om bijzondere bijstand te verstrekken voor de aflossing van schulden.

Feiten en omstandigheden

Ik heb de volgende huur en/of energie schulden (**documentatie is bijgevoegd**):

Juridisch kader

Ingevolge artikel 13, eerste lid, aanhef en onder g, van de WWB heeft degene die bijstand vraagt ter gedeeltelijke of volledige aflossing van een schuldenlast en die overigens bij het ontstaan van de schuldenlast, dan wel nadien, beschikte of beschikt over de middelen om in de noodzakelijke kosten van het bestaan te voorzien, geen recht op bijstand.

Op grond van artikel 49, aanhef en onder b, van de Wwb kunnen burgemeester en wethouders in afwijking van artikel 13 van de Wwb bijzondere bijstand verlenen indien daartoe *zeer dringende redenen* bestaan. Volgens vaste rechtspraak (ECLI:NL:CRVB:2010:LJN BM7227) moet, gelet op het uitzonderingskarakter van artikel 49, aanhef en onder b, van de WWB en mede gelet op de bewoordingen ervan, bij toepassing van die bepaling sprake zijn van een situatie waarin de behoeftige omstandigheden van de betrokkene op geen andere wijze zijn te verhelpen en bijstandsverlening dus onvermijdelijk is.

Dringende reden: minderjarige kinderen

De Centrale Raad van Beroep (hierna: CRvB) heeft in diverse uitspraken (onder andere van 24 januari 2006, LJN AV0197) bepaald dat het begrip zeer dringende redenen in de zin van artikel 16, eerste lid, WWB ten aanzien van minderjarige kinderen moet worden uitgelegd conform het bepaalde in de artikelen 3, eerste en tweede lid, en artikel 27, derde lid, van het IVRK. Gelet op de overeenkomsten in de bewoordingen van artikel 16, eerste lid, en in artikel 49, aanhef en onder b, van de WWB is er geen aanleiding voor een andersluidend oordeel ten aanzien van het bepaalde in artikel 49, aanhef en onder b, van de WWB. De relevante artikelen van het IVRK luiden als volgt.

Artikel 3

- 1. Bij alle maatregelen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden genomen door openbare of particuliere instellingen voor maatschappelijk welzijn of door rechterlijke instanties, bestuurlijke autoriteiten of wetgevende lichamen, vormen de belangen van het kind de eerste overweging.*
- 2. De Staten die partij zijn, verbinden zich ertoe het kind te verzekeren van de bescherming en de zorg die nodig zijn voor zijn of zijn welzijn, rekening houdend met de rechten en plichten van zijn of zijn ouders, wettige voogden of anderen die wettelijk verantwoordelijk voor het kind zijn, en nemen hiertoe alle passende wettelijke en bestuurlijke maatregelen.*
- 3. De Staten die partij zijn, waarborgen dat de instellingen, diensten en voorzieningen die verantwoordelijk zijn voor de zorg voor of de bescherming van kinderen voldoen aan de door de bevoegde autoriteiten vastgestelde normen, met name ten aanzien van de veiligheid, de gezondheid, het aantal personeelsleden en hun geschiktheid, alsmede bevoegd toezicht.*

Artikel 26

- 1. De Staten die partij zijn, erkennen voor ieder kind het recht de voordelen te genieten van voorzieningen voor sociale zekerheid, met inbegrip van sociale verzekering, en nemen de nodige maatregelen om de algehele verwezenlijking van dit recht te bewerkstelligen in overeenstemming met hun nationale recht.*
- 2. De voordelen dienen, indien van toepassing, te worden verleend, waarbij rekening wordt gehouden met de middelen en de omstandigheden van het kind en de personen die verantwoordelijk zijn voor zijn of zijn onderhoud, alsmede iedere andere overweging die van belang is voor de beoordeling van een verzoek daartoe dat door of namens het kind wordt ingediend.*

Bij artikel 26 is het volgende voorbehoud gemaakt:

"Het Koninkrijk der Nederlanden aanvaardt het bepaalde in artikel 26 van het verdrag, onder het voorbehoud dat deze bepaling niet verplicht tot een zelfstandig recht van kinderen op sociale zekerheid, daarbij inbegrepen sociale verzekering".

Artikel 27

- 1. De Staten die partij zijn, erkennen het recht van ieder kind op een levensstandaard die toereikend is voor de lichamelijke, geestelijke, intellectuele, zedelijke en maatschappelijke ontwikkeling van het kind.*
- 2. De ouder(s) of anderen die verantwoordelijk zijn voor het kind, hebben de primaire verantwoordelijkheid voor het waarborgen, naar vermogen en binnen de grenzen van hun financiële mogelijkheden, van de levensomstandigheden die nodig zijn voor de ontwikkeling van het kind.*
- 3. De Staten die partij zijn, nemen, in overeenstemming met de nationale omstandigheden en met de middelen die hun ten dienste staan, passende maatregelen om ouders en anderen die verantwoordelijk zijn voor het kind te helpen dit recht te verwezenlijken, en voorzien, indien de behoefte daaraan bestaat, in programma's voor materiële bijstand en ondersteuning, met name wat betreft voeding, kleding en huisvesting.*

4. De Staten die partij zijn, nemen alle passende maatregelen om het verhaal te waarborgen van uitkeringen tot onderhoud van het kind door de ouders of andere personen die de financiële verantwoordelijkheid voor het kind dragen, zowel binnen de Staat die partij is als vanuit het buitenland. Met name voor gevallen waarin degene die de financiële verantwoordelijkheid voor het kind draagt, in een andere Staat woont dan die van het kind, bevorderen de Staten die partij zijn de toetreding tot internationale overeenkomsten of het sluiten van dergelijke overeenkomsten, alsmede het treffen van andere passende regelingen.

Overwegingen

Genoemde artikelen van het IVRK zijn een ieder verbindende verdragsbepaling in de zin van artikel 94 van de Grondwet. De in het IVRK gewaarborgde rechten strekken zich, gezien de bewoordingen ervan, uit tot alle in het verdrag beschreven materiële rechten van het kind, waaronder het recht op sociale zekerheid en huisvesting, dat onder meer kan worden gerealiseerd via de ouders dan wel via de hiervoor beschreven toepassing van de artikelen 11 en 16 van de WWB. Volgens de Centrale Raad van Beroep komt aan het bij artikel 26 van het IVRK gemaakte voorbehoud voor de mogelijkheid van toetsing aan de overige bepalingen van het IVRK geen doorslaggevende betekenis toe, nu in artikel 16, eerste lid, van de WWB reeds de mogelijkheid is geopend van bijstandsverlening aan minderjarigen wegens zeer dringende redenen.

Het voorgaande betekent dat onder de huisvesting, bedoeld in artikel 27, derde lid van het IVRK, ook valt de huur en energievoorziening. In het besluit van de gemeente mogen de belangen van de minderjarige kinderen niet buiten beschouwing worden gelaten en moeten doorslaggevend zijn.

De gemeente moet (en wil natuurlijk ook) rekening houden met het IVRK. Er zijn een of meerdere minderjarige kinderen in mijn gezin. Derhalve dient de gemeente Bijzondere Bijstand te verstrekken om de huur/energie achterstand te betalen.

VERZOEK

Nu ik ernstig wordt bedreigd met ontruiming en/of afsluiting, is er sprake van zeer dringende redenen als bedoeld in artikel 49, aanhef en onder b, van de WWB en moet per direct bijzondere bijstand worden verstrekt. Ik vraag u om contact op te nemen met de schuldeiser en de bijzondere bijstand rechtstreeks aan de schuldeiser of deurwaarder te voldoen, waarvoor alvast mijn dank. Natuurlijk ben ik graag bereid tot een nadere toelichting. Ik verzoek u om daartoe contact met mij op te nemen.

Met vriendelijke groet,

Naam: _____

Datum: _____

Handtekening: _____